अवेक्षतेअर्थतःपर्यालोचयति कपिलंकपिलप्रशिष्यंपंचशिखं ॥ ५२ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेएकोनविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१९ ॥ ॥ ७ ॥
किंकुर्वन्सुखमामोतिकिंकुर्वन्दुःखमाप्नुयादित्यारभ्यआद्यंतंसर्वभूतानांज्ञातुमिच्छामिकौरवेत्यतःप्राक्तनीएकादशाध्यायीउक्तवक्ष्यमाणस्वरूपज्ञानलाभार्थासाधनसंपद्विधानार्थाप्रायेणस्पष्टार्थातथापिविष
माणिपदान्यत्रव्याख्यायंते ॥ १ ॥ श्रुतिसमाधयोवेदद्रष्टारः ॥ २ ॥ दमोबाह्येंद्रियनिग्रहःतद्वर्जितःअदांतः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ तीक्ष्णोराजसः अमित्रान्कामादीन् ॥ ६ ॥ क्रव्याद्भ्यः व्याघ्रादिभ्यो

इमंहियःपठतिमोक्षनिश्चयंमहीपतेसततमवेक्षतेतथा ॥ उपद्रवान्नानुभवत्यदुःखितःप्रमुच्यतेकपिलमिवैत्यमैथिलः ॥ ५२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० पंचशिखवाक्यंनामएकोनविंशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिरउवाच किंकुर्वन्सुखमाप्नोतिकिंकु
र्वन्दुःखमाप्नुयात् ॥ किंकुर्वन्निर्भयोलोकेसिद्धश्चरतिभारत ॥ १ ॥ भीष्मउवाच दममेवप्रशंसंतिवृद्धाःश्रुतिसमाधयः ॥ सर्वेषामेववर्णानांब्राह्मणस्य
विशेषतः ॥ २ ॥ नादांतस्यक्रियासिद्धिर्यथावदुपपद्यते ॥ क्रियातपश्चसत्यंचदमेसर्वंप्रतिष्ठितं ॥ ३ ॥ दमस्तेजोवर्धयतिपवित्रंदमउच्यते ॥ विपाप्मानिर्भयो
दांतःपुरुषोविंदतेमहत् ॥ ४ ॥ सुखंदांतःप्रस्वपितिसुखंचप्रतिबुद्ध्यते ॥ सुखंलोकेविपर्येतिमनश्चास्यप्रसीदति ॥ ५ ॥ तेजोदमेनध्रियतेतत्रतीक्ष्णोधिगच्छति ॥
अमित्रांश्चबहून्नित्यंपृथगात्मनिपश्यति ॥ ६ ॥ क्रव्याद्भ्यइवभूतानामदांतेभ्यःसदाभयं ॥ तेषांविप्रतिषेधार्थंराजास्रष्टःस्वयंभुवा ॥ ७ ॥ आश्रमेषुचसर्वेषुदम
एवविशिष्यते ॥ यच्चतेषुफलंधर्मेभूयोदांतेतदुच्यते ॥ ८ ॥ तेषांलिंगानिवक्ष्यामियेषांसमुदयोदमः ॥ अकार्पण्यमसंरंभःसंतोषःश्रद्दधानता ॥ ९ ॥ अक्रोधआ
र्जवंनित्यंनातिवादोभिमानिता ॥ गुरुपूजानसूयाचदयाभूतेष्वपैशुनं ॥ १० ॥ जनवादमृषावादस्तुतिनिंदाविवर्जनं ॥ साधुकामश्चस्पृहयेन्नायतिंप्रत्यये
षुच ॥ ११ ॥ अवैरकृत्सूपचारःसमोनिंदाप्रशंसयोः ॥ सुवृत्तःशीलसंपन्नःप्रसन्नात्मात्मवान्प्रभुः ॥ १२ ॥

मांसभक्षकेभ्यः ॥ ७ ॥ भूयोऽधिकं ॥ ८ ॥ लिंगानिस्वरूपाणि समुदेत्यस्मादितिसमुदयोहेतुः अकार्पण्यमदीनत्वं असंरंभोभिनिवेशाभावः ॥ ९ ॥ अतिवादोलौकिकार्थभाषणं अभिमानितागर्वः ॥ १० ॥
जनवादोराजादिवार्ता साधुकामोमोक्षार्थी प्रत्ययेषुसुखदुःखाद्यनुभवेषु आयतिंउत्तरकालं नस्पृहयेत् प्राप्तंसुखादिकंभुंजीतनतुकालांतरीयौतज्जौहर्षविषादौचिंतनीयावित्यर्थः नायतिंप्रत्ययोनृष्विति पाठे
फलसंवादेनविश्वस्तोनृषुआदरंनकुर्यात् किंतुप्रागेवअकृतकार्येषुसाधुष्वविश्वासोनकर्तव्यइत्यर्थः ॥ ११ ॥ सूपचारःशाठ्यवर्जितादरः प्रसन्नात्माशुद्धचित्तः आत्मवान्धृतिमान् प्रभुर्जितकामादिदोषः ॥ १२ ॥

Digitized by Google